

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

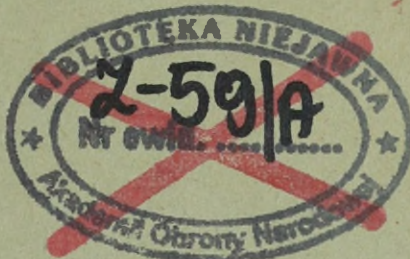
WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr

Dla nauczycieli akademickich

Pplk dypl. Jerzy MAZURKIEWICZ

**METODYKA KIEROWANIA ŁĄCZNOŚCIĄ
DYWIZJI (DZ, DPanc) W DZIAŁANIACH
BOJOWYCH**

60698

WARSZAWA

GRUDZIEN

1986

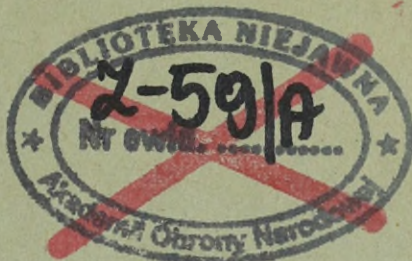

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE~~ZASTRZEŻONE~~~~POUFNE~~

Egz. Nr 4

Dla nauczycieli akademickich

Pplk dypl. Jerzy MAZURKIEWICZ

**METODYKA KIEROWANIA ŁĄCZNOŚCIĄ
DYWIZJI (DZ, DPanc) W DZIAŁANIACH
BOJOWYCH**

60698

150306 Anna KOLEK
Podst. prot. med. N. w. ch. 648
2 dn. 24 02 2006

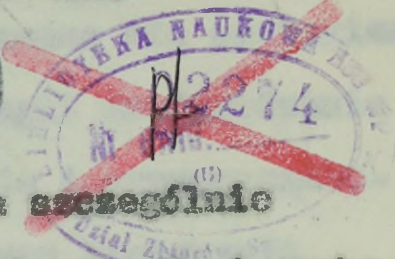
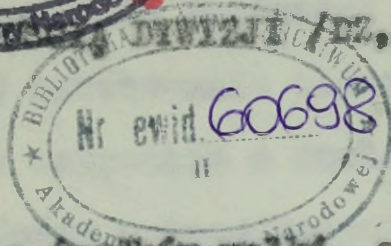
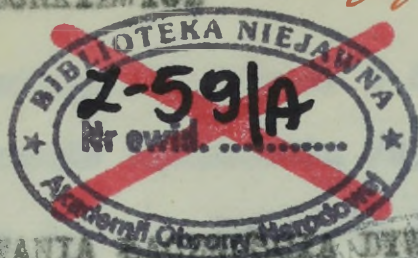
ppłk dypl. Jerzy MAZURKIEWICZ

dział wojsk lądowych
Sztabu Generalnego WP

Nr P/1051

1986 -12- 19

METODYKA KIEROWANIA
W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

~~ZASTRZEŻONE~~
Egz. nr ...
JAWNE

Systematyczne doskonalenie środków walki, a szczególnie

zwiększenie ich celności i siły rażenia oraz motoryzacja i mechanizacja wojsk, zmiana nie tylko charakter i sposoby prowadzenia walki, ale również dowodzenie wojskami. Jednocześnie wysokie tempo i dynamika działań bojowych zastrzeżają rygory i wymagania w stosunku do dowodzenia i kierowania środkami walki. Utrudnia zbieranie informacji o sytuacji operacyjno-taktycznej oraz stanie walczących oddziałów /pododdziałów/ i realizowanych przez nie zadaniach. Skracają także znacznie cykle dowodzenia.

Zasygnalizowane powyżej uwarunkowania powodują konieczność ciągłego i wszechstronnego doskonalenia dowodzenia wojskami na wszystkich poziomach i szczeblach organizacyjnych Sił Zbrojnych PRL. Jednym ze złożonych elementów tego procesu jest ciągłe doskonalenie metod pracy dowództw, w tym organów kierowania łącznością /systemem łączności/. Aktualnie, istotne jakościowo zmiany w dowodzeniu dywizją /DZ, DPanc/ wprowadza nowy regulamin walki wojsk lądowych SZ PRL, a w kierowaniu łącznością - ustalenia i materiały dotyczące metodyki kierowania łącznością na szczeblach operacyjnych.

Wychodząc naprzeciw konieczności dostosowania metodyki pracy wydziału łączności sztabu dywizji /DZ, DPanc/ do wymagań regulaminu walki /w tym pracy dowództwa/ oraz jej zasadniczego ujednoczenia na wszystkich szczeblach kierowania łącznością /przy uwzględnieniu jednak specyfiki działań bojowych związków taktycznych, oddziałów i pododdziałów/ opracowano i poniżej przedstawiono metodykę kiero-

wania łącznością dywizji /DZ, DPanc/ w działaniach bojowych.

Podstawą kierowanie łącznością /systemem łączności/ jest częścią składową dowodzenia, a praca wydziału łączności - częścią pracy dowództwa dywizji, to przy jej opracowaniu kierowano się szeregiem przesłanek wynikających przede wszystkim z analogii do dowodzenia wojskami. Pozwoliło to na właściwe uporządkowanie i przyporządkowanie pojęć, a następnie ścisłe dowiązanie procesu kierowania łącznością /systemem łączności/ dywizji do dowodzenia wojskami.

* Analogicznie do dowodzenia wojskami, kierowanie łącznością /systemem łączności/ dywizji obejmuje: ciągłe zbieranie, studiowanie i opracowywanie oraz uogólnianie danych o sytuacji taktycznej i łączności; powzięcie decyzji; postawienie zadań w ferale szefa /bojowego i łączności/; planowanie łączności /systemu łączności/ polegające na przygotowaniu odpowiednich kalkulacji i opracowaniu /aktualnienia/ dokumentów łączności; organizowanie i utrzymanie ścisłego współdziałania /współpracy/ pomiędzy pododdziałami i elementami systemu łączności; organizowanie i zapewnienie zabezpieczenia bojowego oraz technicznego, ^{a także} tyłowego systemu i pododdziałów łączności; utrzymywanie ciągłej gotowości systemu łączności i zdolności bojowej pododdziałów łączności; prowadzenie pracy politycznej w pododdziałach łączności; organizowanie i zapewnienie kierowania systemem łączności oraz stałe kontrolowanie wykonywania przez pododdziały /elementy systemu/ łączności zadań i udzielanie im dowódcą /szefem/ niezbędnej pomocy.

Uznano także, że tak jak podstawą dowodzenia dywizją stanowi decyzja dowódcy, tak kierowania łącznością /systemem łączności/ dywizji - decyzja szefa wydziału łączności sztabu dywizji, która z kolei wyrażana jest graficznie w postaci planu łączności dywizji.

Występowanie w działaniach bojowych dywizji /DE, DPanc/ dwóch zasadniczych, a jednocześnie specyficznych okresów tj. przygotowania i prowadzenia walki rzucają na pracę wydziału łączności sztabu dywizji. W okresie przygotowania walki wydział łączności koncentruje swą pracę na organizacyjno-technicznym przygotowaniu systemu łączności do dalszego działania oraz bieżącym nim kierowaniu. Natomiast w okresie prowadzenia walki /wykonywania przez dywizję zadania bojowego/ na operatywnym kierowaniu dynamicznie działającym /zmieniającym się w czasie i przestrzeni/ systemem łączności.

Metody organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności dywizji i pracy wydziału łączności powinny być adekwatne do metod przygotowania walki i pracy dowództwa dywizji. Do zasadniczych metod należy więc zaliczyć metodę równoległego lub kolejnego przygotowania systemu łączności dywizji oraz metodę równoległej lub kolejnej pracy wydziału łączności sztabu dywizji. Niekiedy przygotowanie systemu łączności i praca wydziału łączności sztabu dywizji może odbywać się także z uwzględnieniem obu tych metod tj. metodami mieszanymi.

Metodę kolejnego przygotowania systemu łączności dywizji /historycznie starszą/ stosuje się w warunkach, kiedy wydział łączności posiada dostateczną ilość czasu na jego zorganizowanie /reorganizację/ lub przystosowanie do działania zgodnie z parametrami czasowymi i przestrzennymi, określonymi przez zadanie bojowe dywizji /z reguły zadanie dnia/ oraz decyzję dowódcy i potrzeby dowodzenia. Polega na rozpoczęciu organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności na niższych poziomach kierowania /np. przez dowództwo batalionu łączności oraz szefów łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów/ dopiero po jego zakończeniu

przez wydział łączności sztabu dywizji oraz przekazaniu zarządzeń /zarządzenia bojowego łączności - dowódcy batalionu łączności, a zarządzenia łączności sztabu dywizji - szefowi łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów dywizji/.

W ramach metody kolejnego przygotowania systemu łączności dywizji, wydział łączności może pracować stosując metodę kolejnej lub równoległej pracy. Jej wybór uzależniony jest od przyjętej metody pracy dowódcy i sztabu dywizji oraz posiadanego czasu na organizacyjno-techniczne przygotowanie systemu łączności dywizji.

Istotą metody kolejnej pracy wydziału /szefa i oficerów/ łączności w ramach kolejnego przygotowania systemu łączności dywizji stanowi sposób planowania, najpierw ogólnego, a następnie szczegółowego i wyrażający się w następujących zasadniczych etapach pracy:

- wypracowania decyzji przez szefa wydziału łączności i przedstawienia jej oficerom wydziału, a następnie wyrażenia w postaci planu łączności, zatwierdzonego przez szefa sztabu dywizji;
- opracowania zarządzeń /bojowego i łączności/ wraz z eskalacjami i przekazania ich wykonawcom;
- kontroli pracy systemu łączności oraz działalności podległych organów kierowania i udzielania im niezbędnej pomocy.

Natomiast istotą równoległej pracy wydziału /szefa i oficerów/ łączności w ramach metody kolejnego przygotowania systemu łączności dywizji wyraża się w następujących etapach pracy:

- opracowania zadania przez szefa wydziału łączności i zapoznania z nim podległych oficerów wydziału;
- wypracowania pełnej decyzji szefa wydziału łączności oraz opracowania zarządzeń /bojowego i łączności/;
- opracowania planu łączności dywizji i jego zatwierdzenia przez szefa sztabu;

- kontroli pracy systemu łączności oraz działalności podległych organów kierowania i udzielania im niezbędnej pomocy.

O równoległości pracy wydziału łączności decyduje wcześniej opracowany, a następnie przekazany oficerom sztabu szefa wydziału łączności umożliwiający rozpoczęcie przez nich planowania oraz opracowanie zarządzeń i dokumentów eksploatacyjnych.

* Metoda równoległego przygotowania systemu łączności dywizji /DZ, DPanc/ jest współcześnie podstawową metodą stosowaną w warunkach ograniczonego czasu tj. jeżeli wydział łączności sztabu dywizji dysponuje ograniczonym czasem na organizacyjno-techniczne przygotowanie systemu łączności do dalszego działania np. podczas kolejnej doby walki. Wyraża się ona w równoległym /ewentualnie z niewielkim opóźnieniem/ przygotowywaniu systemu łączności dywizji na różnych poziomach kierowania m.in. np. przez wydział łączności, dowództwo batalionu łączności, szefów łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów, itd. Polega na rozpoczęciu organizacyjno-technicznego przygotowania elementów systemu łączności dywizji przez dowództwo batalionu łączności oraz szefów łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów natychmiast po opracowaniu i ogłoszeniu sztabu przez szefa wydziału łączności sztabu dywizji, na podstawie wstępnego zarządzenia bojowego łączności i wstępnego zarządzenia łączności sztabu dywizji.

Równoległe przygotowanie systemu łączności dywizji /DZ, DPanc/ osiąga się poprzez równoległą pracę:

- szefa wydziału łączności sztabu ^{w ramach dowództwa,} dywizji;
- szefa oraz oficerów w ramach wydziału łączności sztabu dywizji;
- wydziału łączności sztabu dywizji, dowództwa batalionu łączności oraz szefów łączności oddziałów i samodzielnych pod-

oddziałów dywizji.

O uzyskaniu równoległości pracy decyduje podział procesu decyzyjnego na dwie fazy. Fazę pierwszą - sprecyzowania i ogłoszenia zamiaru i fazę drugą - dokończenia wypracowania decyzji i jej ogłoszenia. Przy równoległej metodzie pracy wydziału łączności w ramach równoległego przygotowania systemu łączności fazę pierwszą tj. sprecyzowania i ogłoszenia zamiaru kończy wydanie wstępnych zarządzeń, a fazę drugą - opracowanie i przekazanie zarządzeń /bojowego i łączności/.

Metoda równoległej pracy wydziału łączności sztabu dywizji w ramach równoległego przygotowania systemu łączności wyraża się w następujących etapach:

- I - sprecyzowania i ogłoszenia zamiaru przez szefa wydziału łączności oraz opracowania i przekazania wykonawcom wstępnych zarządzeń /bojowego i łączności/;
- II - wypracowania pełnej decyzji szefa wydziału łączności oraz opracowania i przekazania wykonawcom zarządzeń /bojowego i łączności/;
- III - opracowania planu łączności dywizji i jego zatwierdzenia przez szefa sztabu;
- IV - kontroli pracy systemu łączności oraz działalności podległych organów kierowania i udzielania im niezbędnej pomocy.

W związku ze znaczeniem we współczesnych działaniach bojowych metody równoległej pracy wydziału łączności sztabu dywizji i metody równoległego przygotowania systemu łączności, w dalszej części przedstawiona zostanie w miarę szeroko metodyka pracy wydziału łączności sztabu dywizji w zakresie równoległego przygotowania systemu łączności dywizji.

Pracę wydziału łączności sztabu dywizji w zakresie organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności do działania

podczas kolejnej doby walki, poprzedza zawsze intensywna działalność informacyjna ukierunkowana przede wszystkim na zbieranie i opracowywanie danych o stanie sił i środków łączności oraz pracy systemu łączności.

* O rozpoczęciu pracy decyduje moment otrzymania wstępnego zarządzenia bojowego dowódcy związku operacyjnego i wstępnego zarządzenia łączności sztabu związku operacyjnego oraz przystąpienia do ich analizy i formułowania wniosków, a także prowadzenia niezbędnych kalkulacji.

Podczas analizy danych ze wstępnego zarządzenia bojowego dowódcy związku operacyjnego szef wydziału łączności powinien rozpatrzyć i uświadomić sobie: cel działań bojowych dywizji, zadanie i miejsce oraz rolę dywizji w ugrupowaniu operacyjnym, głębokość zadań /wielkość obszaru, rejonu działań/, przewidywany charakter działań nieprzyjaciela, skład sił i środków wzmocnienia dywizji, zadania i kolejność współdziałania dywizji z sąsiadami oraz z jednostkami rodzajów sił zbrojnych i wojsk, a także czas gotowości do walki.

Są to elementy, które pozwalają ocenić warunki przestrzenne i czasowe oraz określić rozmach i dynamikę działania systemu łączności. Umożliwiają także sprecyzowanie głównych zadań stojących przed organami kierowania i systemem łączności w okresie przygotowania i prowadzenia walki.

 Analizując wstępne zarządzenie łączności sztabu związku operacyjnego szef wydziału łączności powinien uświadomić sobie i zrozumieć: zamiar szefa wojsk łączności związku operacyjnego; rolę systemu łączności dywizji jako podsystemu łączności związku operacyjnego; kolejność, terminy i sposoby organizacji relacji łączności z przełożonym /w tym ilość sił i środków wydzielanych do tego celu przez przełożonego oraz jakie siły i środki własne należy w tym

celu wydzielić/; kolejność oraz terminy i sposoby organizacji relacji współdziałania w ramach ugrupowania operacyjnego; stosowane przez przełożonego sposoby obrony i zapewnienia bezpieczeństwa systemu łączności oraz zadania dywizji w tym zakresie; organizację zabezpieczenia technicznego systemu i pododdziałów łączności; kolejność i terminy wprowadzania nowych danych eksploatacyjnych do pracy środków i systemu łączności; terminy przygotowania i gotowości systemu łączności dywizji oraz sposoby i terminy składania meldunków.

Następnie szef wydziału łączności przeprowadza kalkulację czasu. Polega ona na dokonaniu podziału ogólnego czasu, którym dysponuje na przygotowanie systemu łączności, na czas niezbędny organom kierowania niższego szczebla /dowódcy batalionu łączności, szefom łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów/ oraz wydziałowi łączności sztabu dywizji. Kalkulacja czasu pracy wydziału polega na dokonaniu podziału posiadanego czasu na sprecyzowanie i ogłoszenie zamiaru, wydanie wstępnych zarządzeń, wypracowanie decyzji oraz opracowanie zarządzeń /bojowego i łączności/, opracowanie i meldowanie planu łączności, a także prowadzenie kontroli gotowości systemu i pododdziałów łączności do realizacji kolejnych zadań.

W wyniku przeprowadzonej kalkulacji czasu, szef wydziału łączności powinien określić metodę pracy i podział zadań pomiędzy oficerami wydziału, a także terminy gotowości węzłów i całego systemu łączności odpowiednio do terminu gotowości dywizji do walki, terminy w których należy przegrupować siły i środki /elementy systemu/ łączności oraz terminy realizacji zasadniczych przedsięwzięć w ramach wydziału łączności sztabu dywizji, przez dowódcę batalionu łączności, a także szefów łączności oddziałów i samodzielnych pododdziałów.

Z wnioskami z analizy zadania bojowego dywizji i wstępnego zarządzania łączności sztabu związku operacyjnego oraz przeprowadzonej kalkulacji czasu szef wydziału łączności zapoznaje podległych oficerów wydziału, a następnie stawia im zadania do rozpoznania działalności planistycznej, przygotowania danych niezbędnych do opracowania sztabu i decyzji oraz opracowania wstępnego zarządzania bojowego dla dowódcy batalionu łączności i wstępnego zarządzania łączności sztabu dywizji.

W trakcie przygotowania przez oficerów wydziału niezbędnych danych do sztabu /decyzji/ oraz opracowania wstępnych zarządzeń szef wydziału łączności przeprowadza ocenę sytuacji pod względem łączności. Obejmuje ona ocenę nieprzyjaciela, ocenę wojsk własnych /w tym ocenę pracującego systemu łączności i stanu pododdziałów łączności/, ocenę obszaru /rejonu/ działań oraz innych czynników wpływających na działanie systemu i pododdziałów łączności.

W skład oceny nieprzyjaciela wchodzi ocena taktyczna oraz ocena możliwości radioelektronicznego i ogniowego oddziaływania /w tym możliwości wykonania uderzeń RWR i użycia systemów rozpoznawczo-uderzeniowych/ na system łączności i jego elementy. Na podstawie taktycznej oceny nieprzyjaciela prognozuje się dynamikę i tempo działań bojowych w poszczególnych okresach walki, które z kolei służą do określenia zakresów rozwijania węzłów łączności i czasokresów ich pracy oraz możliwości wykorzystania poszczególnych typów środków łączności. Natomiast na podstawie oceny charakteru i możliwości radioelektronicznego i ogniowego oddziaływania nieprzyjaciela prognozuje się które z elementów /składników/ systemu łączności dywizji są najbardziej narażone i w jaki sposób na oddziaływanie przeciwnika oraz z jakimi stratami w siłach i środkach łączności należy się liczyć w trakcie wykonywania przez

dywizję zadania bojowego.

Efektem przeprowadzonej oceny nieprzyjaciela powinno być określenie koniecznych do zrealizowania przedsięwzięć z zakresu obrony aktywnej i pasywnej uniemożliwiających przeciwnikowi prowadzenie skutecznego rozpoznania, zakłócania i ogniowego zwalczania elementów systemu łączności, a przez to zapewniających ich właściwą odporność /trwałość/.

Ocena wojsk własnych składa się także z oceny taktycznej oraz oceny aktualnie pracującego /działającego/ systemu łączności i stanu pododdziałów łączności. W ocenie taktycznej wojsk własnych rozpatrywany jest skład bojowy oddziałów i samodzielnych pododdziałów dywizji, ich ugrupowanie w ramach dywizji, rozmieszczenie w terenie i aktualnie realizowane przez nie zadania. Ocenia się także wpływ tych czynników na sposób przygotowania i realizacji przez dywizję zadania bojowego, a także możliwości wykonania zadań przez system łączności, tak w okresie przygotowania jak i prowadzenia walki. Natomiast w ocenie aktualnie pracującego systemu łączności oraz stanu pododdziałów łączności rozpatruje się i ocenia rozmieszczenie elementów i pododdziałów w terenie, aktualnie realizowane zadania, stan pododdziałów /sił i środków/ łączności i stopień ich zaangażowania w pracę systemu łączności, a także wpływ tych czynników na zakres prac przygotowawczych, niezbędnych do wykonania. Ocena ta powinna doprowadzić do określenia ilościowych i jakościowych zmian, których dokonanie w pracującym systemie łączności jest niezbędne w ramach jego organizacyjno-technicznego przygotowania.

Ocena obozaru /rejonu/działań bojowych dywizji obejmuje ocenę warunków geograficzno-klimatycznych oraz ekonomicznych i społeczno-politycznych.

Ocena warunków geograficznych polega na określeniu wpływu konfiguracji i pokrycia terenu w obszarze działań na propagację

przysiężnych fal elektromagnetycznych, rozsięszczenie i przenieszenie węzłów oraz pojedynczych samodzielných środków łączności, a także ich maskowanie, ochronę i obronę. Ocena czynników klimatycznych /w tym atmosferycznych/ takich jak: pory roku i doby, temperatury, opadów, wiatrów, grubości pokrywy śnieżnej pozwala na określenie warunków propagacji fal jonosferycznych oraz pracy i działania węzłów /pododdziałów/ łączności i pojedynczych stacji w terenie.

Ocena warunków geograficzno-klimatycznych pozwala ustalić w jakim stopniu ukształtowanie i pokrycie terenu oraz warunki klimatyczne wpłyną na sposoby organizacji i pracy dalekosiężnych linii łączności, a także pracę węzłów i pojedynczych środków łączności /np. zwiększając czasy ich rozwijania, przemieszczania, itp./. Umożliwia także dokonanie wyboru dogodnych rejonów do rozwinięcia węzłów łączności /ewentualnych pojedynczych samodzielných środków/, tras budowy linii przewodowych, dróg przegrupowania węzłów łączności i ich zasadniczych elementów oraz kursów pocztowych.

Ocena warunków ekonomicznych i społeczno-politycznych w obszarze działań bojowych dywizji /działania systemu i pododdziałów łączności/ pozwala określić prawdopodobne zachowanie społeczeństwa w stosunku do łącznościowców i rozwijanych przez nich elementów systemu łączności. Umożliwia także określenie składu i infrastruktury łączności w danym obszarze oraz warunków i sposobów jej wykorzystania w systemie łączności dywizji.

W trakcie prowadzonej oceny sytuacji pod względem łączności lub po jej zakończeniu szef wydziału łączności zapewnawany jest z zamiarem dowódcy dywizji z reguły przez szefa sztabu, który udziela także odpowiednich wytycznych.

Dane z zamiaru dowódcy dywizji pozwalają na sprecyzowanie głównych zadań realizowanych przez system łączności w poszczególnych okresach walki oraz określenie głównego wysiłku w zapewnieniu

trwałej i niezawodnej łączności, a także ugrupowanie w odpowiedni sposób sił i środków łączności.

Wytyczne szefa sztabu określają z reguły specyficzne zadania i wymagania w zakresie składu, struktury i działania węzłów łączności stanowisk dowodzenia /SD, WSD/ oraz linii łączności zapewniających obieg informacji dowodzenia i współdziałania. Ich zakres, a także treść zagadnień może być różna i zależy każdorazowo od konkretnych warunków. Mogą to być takie zagadnienia jak: terrain i sposób przeprowadzenia rekonesansu przez dowódcę dywizji oraz wymagania w zakresie zapewnienia obiegu informacji w tym okresie; sposób organizacji i prowadzenia rekonesansu nowych rejonów stanowisk dowodzenia dywizji; niezbędną ilość i rodzaje relacji dowodzenia i współdziałania w poszczególnych okresach walki; szczególne wymagania stawiane systemowi łączności i jego elementom w trakcie realizacji zadania bojowego; terminy gotowości węzłów i określonych relacji łączności do pracy; terminy i sposoby przedstawienia dokumentów do podpisu lub zatwierdzenia oraz składania meldunków.

Dokonana analiza zadania bojowego dywizji, wstępnego zarządzania łączności sztabu związku operacyjnego, zamiaru dowódcy dywizji i wytycznych szefa sztabu oraz przeprowadzona ocena sytuacji pod względem łączności stanowi podstawę do sprecyzowania zamiaru przez szefa wydziału łączności, który z kolei ogłasza podległym oficerom.

W zamiarze szef wydziału łączności określa: najważniejsze zadania realizowane przez system łączności poszczególnych etapach planowanych działań bojowych oraz gdzie skupić główny wysiłek organów kierowania systemem łączności; podział sił i środków oraz zasadniczy skład elementów systemu łączności; strukturę i sposoby organizacji telekomunikacyjnej polowej sieci łączności;

zadania i sposoby organizacji sieci wojskowej poczty polowej;
sposób działania systemu łączności dywizji w przypadku obozwardnia-
nia węża łączności SD dywizji; specyfikę organizacji relacji
łączności współdziałania ze związkami taktycznymi lub oddziałami,
szczególnie armii sojusznicznych; teraźni gotowości poszczególnych
wzłów, zasadniczych relacji i całego systemu łączności do dalszego
działania w ramach realizacji przez dywizję zadania bojowego np.
zadania dnia.

W trakcie prowadzonych przez szefa wydziału łączności analiz
i ocen oraz precyzowania zamiaru oficerowie wydziału łączności
na podstawie danych ze wstępnego zarządzania bojowego dowódcy
związku operacyjnego, wstępnego zarządzania łączności sztabu
związku operacyjnego, wniosków z kalkulacji czasu i oceny sytuacji
pod względem łączności /z którymi sukcesywnie zapoznaje szef
wydziału podległych bezpośrednio oficerów/, a także ogłoszonego
zamiaru opracowują wstępne zarządzanie bojowe łączności i wstępne
zarządzenie łączności sztabu dywizji. Ich zakres treściowy zależy
przede wszystkim od skali szczególności zadania bojowego sprecyzo-
wanego we wstępnym zarządzaniu bojowym związku operacyjnego oraz
wstępnego zarządzania łączności nadrzędnego sztabu. Zawsze jednak
należy dążyć do tego, aby zadania określone we wstępnych zarządze-
niach były w miarę szczególne i konkretne oraz dawały właściwą
podstawę do rozpoczęcia organizacyjno-technicznego przygotowania
systemu łączności na niższych poziomach kierowania.

Po ich opracowaniu przedstawiane są do akceptacji i podpisu
szefowi wydziału łączności, który z kolei wstępne zarządzanie
łączności sztabu dywizji przedstawia do podpisu szefowi sztabu,
meldując mu jednocześnie zamiar działania systemu łączności w
okresie wykonywania przez dywizję zadania bojowego.

Akceptowanie przez szefa sztabu dywizji zamiaru szefa wydziału łączności oraz podpisanie wstępnego zarządzenia łączności jest istotnym elementem jego organizatorczo-kontrolnej działalności. Umożliwia bowiem sprawdzenie zgodności zamiaru z wypracowaną koncepcją dowodzenia i uściślonymi wcześniej wytycznymi, a także daje gwarancję terminowego przekazania wstępnych zarządzeń łączności podległym sztabom i dowódcy batalionu łączności.

Od momentu ich przekazania przez oficera wydziału dowódcy batalionu łączności oraz sztabom podległych oddziałów i samodzielnych pododdziałów rozpoczyna się równoległe, organizacyjno-techniczne przygotowanie systemu łączności dywizji na różnych jego poziomach kierowania.

Następnie szef wydziału łączności przystępuje do wypracowania pełnej decyzji, a oficerowie wydziału do planowania szczegółowego i opracowania zarządzeń /bojowego i łączności/. Pełną decyzję wypracowuje się na podstawie pogłębionej sytuacji pod względem łączności oraz analizy danych z rozkazu operacyjnego, zarządzenia łączności nadrzędnego sztabu oraz decyzji dowódcy dywizji, a ponadto informacji uzyskanych od następcy dowódcy do spraw politycznych, kwatermistrza, szefa sztabu technicznych, szefów wydziałów sztabu i szefów rodzajów wojsk.

Otrzymywane z zasady równocześnie z rozkazem operacyjnym zarządzenie łączności nadrzędnego sztabu przedstawia podstawowe informacje o pracy systemu łączności wyższego szczebla, precyzuje w formie nakazowej jego kontakt organizacyjny w relacjach związek operacyjny - związek taktyczny i współdziałania, określa podstawowe wymagania organizacyjno-techniczne i zawiera niezbędne dokumenty eksploatacyjne.

W trakcie prowadzonych analiz i pogłębionej oceny sytuacji pod względem łączności szef wydziału łączności przekazuje sukcesywnie

podległym oficerom wydziału dane i wnioski ukierunkowujące ich pracę w procesie planowania szczegółowego i opracowywanie zarządzeń. Zapoznawany jest kolejno z decyzją dowódcy dywizji /z reguły przez szefa sztabu/, wysłuchuje propozycji danych do decyzji przedstawianych mu przez oficerów wydziału, sprawuje nadzór nad opracowaniem zarządzeń /bojowego i łączności/, a następnie planu łączności. Zatwierdza /akceptuje/ także zamiar bojowego użycia batalionu łączności, meldowany przez jego dowódcę. Precyzuje decyzję i ogłasza ją oficerom wydziału łączności sztabu dywizji.

Decyzja szefa wydziału łączności powinna zawierać: skorygowany lub poszerzony zamiar; zadania dla batalionu łączności; organizację współdziałania batalionu łączności z siłami i środkami łączności przydzielonymi dywizji oraz pododdziałami /siłami i środkami/ łączności rodzajów wojsk /np. baterią dowodzenia szefa artylerii, kompanią dowodzenia szefa OPL, itp./; organizację zabezpieczenia bojowego systemu i pododdziałów łączności; organizację zabezpieczenia technicznego i tyłowego systemu i pododdziałów łączności; organizację kierowania łącznością /systemem łączności/ dywizji.

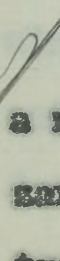
Precyzując zadania dla batalionu łączności, szef wydziału łączności uwzględnia stan jego sił i środków, zdolność bojową i położenie poszczególnych jego elementów. Ocenia także możliwości bojowego wykorzystania i ustala strukturę, skład węzłów łączności stanowisk dowodzenia, a także konieczną ilość i rodzaj środków łączności stanowiących jego odwód i pracujących samodzielnie w systemie łączności. Ponadto precyzuje zakres i skalę przedsięwzięć organizacyjno-technicznych zapewniających bezpieczeństwo pracy systemu łączności i jego zasadniczych elementów.

W zakresie współdziałania organizowanego według miejsca, czasu i zadania określa sposoby i zakresy współdziałania pododdziałów

batalionu łączności z pododdziałami łączności rodzajów wojsk w ramach węzłów łączności stanowisk dowodzenia dywizji oraz sikan i órodnami przydzielonymi z wyższego sztabu.

W następnej kolejności określa składniki i sposób zabezpieczenia technicznego i tyłowego systemu i pododdziałów łączności, w tym główne przedsięwzięcia które należy zrealizować dla właściwego zabezpieczenia pracy systemu łączności, sposoby zabezpieczenia technicznego i tyłowego, stan i podział zapasów oraz sposoby pracy i przesiewczania pododdziałów remontowych w toku walki, a także podział limitów.

*⁷/₀ Końcowym elementem decyzji szefa wydziału łączności jest koncepcja kierowania łącznością /systemem łączności/ w czasie wykonywania przez dywizję zadania bojowego. Wyraża się ona w określeniu struktury organizacyjnej kierowania, metod i sposobów działania organów kierowania /w tym podziału osób funkcyjnych wydziału łączności na poszczególne stanowiska dowodzenia/, zakresu zadań i obowiązków oficerów wydziału łączności /szczególnie zadań specyficznych/, nie ujętych w ramowych zakresach obowiązków, a wynikających z przewidywanej złożoności sytuacji pola walki i potrzeb w tym zakresie/, sposobu kierowania łącznością /systemem łączności/ dywizji w przypadku odeswładnienia punktu nią /nią/ kierującego oraz organizacji sieci łączności służbowej i wykorzystania kanałów ogólnodostępnych w procesie kierowania.

 Oficerowie wydziału łączności sztabu dywizji po opracowaniu, a następnie uzyskaniu akceptacji, podpisów i przekazaniu wstępnych zarządzeń /bojowego i łączności/ intensyfikują działalność analityczno-twórczą planując szczegółowo działanie systemu łączności na kolejną dobę walki /na okres wykonywania przez dywizję zadania dnia/.

Podstawą ich działalności w tym okresie stanowi ogłoszony przez szefa wydziału łączności zamiar, zarządzanie łączności nadrzędnego sztabu, podstawowe dane z rozkazu operacyjnego i decyzji dowódcy dywizji oraz wnioski wynikające z precyzowania decyzji szefa wydziału łączności, z którymi sukcesywnie są zapoznawani oficerowie wydziału, a w efekcie końcowym - decyzja szefa wydziału łączności sztabu dywizji.

W ramach szczegółowego planowania działania systemu łączności dywizji oficerowie wydziału łączności współpracują ściśle pomiędzy sobą, jak również z innymi oficerami dowództwa dywizji planują relacje dalekosiężne przy wykorzystaniu różnych rodzajów środków łączności, opracowują od nowa lub uaktualniają schematy łączności, dokonują kompatybilnego rozdziału i przydziału danych, opracowują szereg dokumentów /w tym dokumenty eksploatacyjne/, planują skład i strukturę organizacyjno-funkcjonalną węzłów łączności stanowisk dowodzenia dywizji oraz zakresy ich rozwijania podczas wykonywania przez dywizję zadania bojowego.

Oficerowie wydziału łączności opracowują lub uaktualniają następujące schematy: łączności radiowej, łączności radioliniowej i przewodowej, łączności kodowej oraz wojskowej poczty polowej. Dokonują także podziału i rozliczenia sił i środków łączności pracujących na szczeblu dywizji.

Planując dalekosiężną łączność dywizji i opracowując /uaktualniając/ schemat łączności radiowej uwzględnia się między innymi: zasady organizacji łączności radiowej, planowaną strukturę systemu dowodzenia, potrzeby w zakresie przekazywania informacji przez poszczególne osoby funkcyjne dowództwa dywizji, prognozowane oddziaływanie nieprzyjaciela i możliwość osiągnięcia wymaganej niezawodności łączności na podstawowych kierunkach informacyjnych

dowodzenia, posiadany przebieg danych /szczególnie częstotliwości/ oraz warunki zapewnienia kompatybilności elektromagnetycznej.

Opracowany /aktualizowany/ schemat łączności radiowej oraz dokonany rozdział danych radiowych stanowią podstawę do opracowania tabel danych dla sieci i kierunków radiowych.

Rozdział danych /szczególnie częstotliwości/ do pracy środków radiowych dokonuje się uwzględniając posiadaną ich ilość, niezbędne potrzeby w tym zakresie na poszczególnych szczeblach dowodzenia, kompatybilną pracę środków promieniujących energię elektromagnetyczną na stanowiskach dowodzenia i w pasie /obwarstwie/ działań dywizji, wydzielenie dla zasadniczych sieci radiowych maksymalnej ilości pasowych częstotliwości pracy oraz konieczność zapewnienia pracy skrytych i pozerszych sieci radiowych.

Przy planowaniu dalekosiężnych relacji radioliniowych i przewodowych oraz opracowaniu schematu łączności radioliniowej i przewodowej uwzględnić należy specyfikę okresów działań bojowych /w tym ocenić efektywność wykorzystania i prognozować użycie środków radioliniowych i przewodowych/, potrzeby w zakresie dowodzenia i współdziałania oraz ilość, rodzaj i przyporządkowanie sił i środków radioliniowych w ramach struktur dowodzenia.

Opracowanie /aktualizacja/ schematu łączności radioliniowej i przewodowej stanowi podstawę do dokonania kompatybilnego rozdziału częstotliwości do pracy środków radioliniowych w dywizji i opracowania tabeli danych do pracy tych środków. Rozdział częstotliwości i opracowanie tabeli danych radioliniowych /jeżeli nie zostało wykonane przez szefostwo wojsk łączności związku operacyjnego/ realizowane jest centralnie przez wydział łączności dla całej dywizji.

Oprócz planowania wykorzystania środków teletransmisyjnych

oficerowie wydziału łączności planują także wykorzystanie dokumentów oraz urządzeń kodowych, a także środków wojskowej poczty polowej opracowując schemat łączności kodowej i schemat wojskowej poczty polowej.

Opracowywany /aktualniany/ schemat łączności kodowej obejmuje zastosowane w poszczególnych ogniwach dowodzenia dokumenty do utajniania wiadomości przekazywanych przez techniczne środki łączności oraz urządzenia kodowe i szyfrowe, a także obrazuje rodzaje dokumentów i urządzeń zastosowanych do utajniania wiadomości. Stanowi on podstawę do dokonania rozdziału i przydziału dokumentów kluczowych dla urządzeń kodujących.

Planowanie wykorzystania ruchomych środków łączności dywizji i opracowanie schematu wojskowej poczty polowej polega na określeniu sposobów organizacji relacji wojskowej poczty polowej w poszczególnych okresach działań bojowych z wyszczególnieniem numeracji i relacji kursów pocztowych, rodzajów środków lokomocji i wykazów kursów pocztowych pomiędzy poszczególnymi stanowiskami dowodzenia oraz ustaleniu terminów i kolejności dostarczania i odbioru korespondencji pisemnej.

Równocześnie z planowaniem dalekosiężnych /międzywęzłowych/ relacji łączności dywizji zachodzi konieczność planowania składu i struktury organizacyjno-funkcjonalnej węzłów łączności stanowisk dowodzenia dywizji /szczególnie SD i WSD dywizji/, zakresu rozwijania oraz czasokresów ich pracy w poszczególnych rejonach ich rozwinięcia. W tym celu niezbędne jest opracowywanie powyższej problematyki w wydziale łączności w formie schematu wraz z niezbędnymi kalkulacjami czasowo-przestrzennymi umożliwiającymi właściwe kierowanie węzłami łączności /szczególnie WZ SD dywizji/ i stawianie zadań dowódcy batalionu łączności.

Wypracowana i ogłoszona bezpośrednio podległym oficerom decyzja szefa wydziału łączności oraz przedstawiona powyżej praca oficerów wydziału łączności w zakresie planowania szczegółowego stanowi bazę do opracowania części tekstowej zarządzenia łączności sztabu dywizji i zarządzenia bojowego łączności, a opracowane dokumenty eksploatacyjne są także załącznikami do tych zarządzeń.

Stały merytoryczny nadzór nad opracowaniem dokumentów, jak również formułowaniem przez oficerów wydziału części tekstowej zarządzenia sprawuje szef wydziału łączności, który w międzyczasie zatwierdza dowódcy batalionu łączności - zamiar bojowego użycia batalionu łączności, a następnie akceptuje i podpisuje opracowane zarządzenia. Zarządzenie łączności sztabu dywizji przedstawia do podpisu szefowi sztabu, po czym oficerowie wydziału przekazują zarządzenie bojowe łączności - dowódcy batalionu łączności, a zarządzenie łączności sztabu dywizji - sztabom podległych oddziałów i samodzielnych pododdziałów.

W następnej kolejności szef wydziału łączności nadzoruje opracowywanie przez podległych oficerów dokumentów planu łączności oraz dowództwo batalionu - planu bojowego użycia batalionu łączności. Uczestniczy także osobiście lub wyznaczony przez niego oficer z wydziału łączności w rekonosansie rejonu działań, w tym szczególnie planowanych rejonów rozwinięcia węzłów łączności SD i WSD dywizji.

Po opracowaniu przez oficerów wydziału planu łączności dywizji szef wydziału dokonuje jego rozpatrzenia, sprawdzenia i akceptacji, po czym meldując przedstawia szefowi sztabu do zatwierdzenia. Meldunek planu łączności dywizji powinien odzwierciedlać treść podjętej decyzji, uzasadnioną jeżeli zachodzi taka potrzeba odpowiednimi kalkulacjami. Jeżeli szef sztabu dywizji wprowadza w planie łączności istotne zmiany, wówczas szef wydziału łączności koryguje plan, a następnie w postaci dodatkowych zarządzeń przekazuje

zadania wykonawcom.

Zatwierdzenie przez szefa sztabu planu łączności dywizji kończy działalność analityczno-twórczą szefa i oficerów wydziału łączności w zakresie organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności. Kontynuowana jest jednak w dalszym ciągu działalność organizatorska oraz nasila się działalność kontrolna.

W ramach tej działalności szef wydziału łączności zatwierdza plan bojowego użycia batalionu łączności, a także wspólnie z oficerami wydziału łączności prowadzi wszechstronny nadzór i kontrolę organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności.

W trakcie kontroli gotowości systemu i jego elementów szef wydziału łączności przyjmuje także meldunki w tym zakresie od podwładnych i melduje szefowi sztabu dywizji oraz szefowi wojsk łączności związku operacyjnego o gotowości ważniejszych relacji i całego systemu łączności do wykonania zadań.

W okresie przygotowania walki szef i oficerowie wydziału łączności oprócz organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności dywizji /działalność ta została powyżej szeroko nakreślona/ kierują także na bieżąco czynnym /pracującym/ w tym okresie systemem łączności.

Bieżące kierowanie łącznością /systemem łączności/ dywizji w okresie przygotowania walki jest celową działalnością szefa i oficerów wydziału łączności, ukierunkowaną na zapewnienie ciągłości działania, efektywnej i skrytej pracy systemu łączności zgodnie z podjętą uprzednio przez szefa wydziału łączności decyzją i opracowanym wcześniej planem łączności oraz aktualnymi warunkami pola walki, potrzebami dowodzenia, a także stanem sił i środków łączności. Składa się z szeregu przedsięwzięć z których zdecydowaną przewagę posiadają przedsięwzięcia o charakterze informacyjnym oraz

organizatorsko-kontrolnym.

Prowadzona w ramach bieżącego kierowania łącznością /systemem łączności/ działalność informacyjna obejmuje ciągłe zbieranie, opracowywanie i zobrazowanie /np. na mapie roboczej szefa wydziału łączności/ informacji taktycznych i łączności. Służą one do dokonywania systematycznej oceny sytuacji pod względem łączności, z której wnioski stanowią podstawę do podejmowania odpowiednich /w tym okresie z reguły wycinkowych/ decyzji, zapewniających pracę i działanie systemu łączności zgodnie z planem lub wytworzoną sytuacją taktyczną i potrzebami dowodzenia. Ponadto wnioski te uwzględnia się w ramach oceny sytuacji łączności podczas organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności do dalszego działania.

Działalność organizatorsko-kontrolna podczas bieżącego kierowania systemem łączności sprowadza się do doprowadzania do wykonawców podjętych decyzji, kontroli ich realizacji i wykonania, a także prowadzenia ciągłej i kompleksowej kontroli działania podległych organów kierowania i pracy całego systemu łączności.

Działalność organizatorska wyraża się w przekazywaniu zarządzeń mających w zasadzie na celu: przywrócenie sprawności działania poszczególnych elementów systemu łączności /szczególnie pojedynczych linii i środków łączności/, wprowadzenie zmian organizacyjnych wynikających z sytuacji bojowej i potrzeb dowodzenia, opracowywanie w zależności od potrzeb danych eksploatacyjnych lub wprowadzanie do nich niezbędnych zmian, terminowe przykazywanie tych dokumentów wykonawcom oraz efektywne wykorzystywanie środków odwołu łączności.

Prowadzenie ^{szerokiej} działalności kontrolnej w ramach bieżącego kierowania jest nieodzownym warunkiem sprawnego funkcjonowania i pracy systemu łączności dywizji w okresie przygotowania walki.

Realizowana jest z reguły przez służby dyżurne łączności /szef i oficerowie wydziału łączności zaangażowani są w organizacyjno-techniczne przygotowanie systemu łączności/ i obejmuje kontrolę: pracy sieci i kierunków radiowych oraz kierunków radioliniowych i przewodowych; działania wojskowej poczty polowej; eksploatacji wewnętrznych sieci kablowych węzłów łączności stanowiska dowodzenia; obiegu informacji w systemie łączności i wykorzystania funkcjonalnych sieci wtórnych, a także automatycznych urządzeń utajniających oraz szyfrowych i kodowych; przestrzegania przepisów prowadzenia korespondencji przez techniczne środki łączności; reżimów pracy środków i urządzeń łączności; stanu maskowania oraz inżynierskiego zabezpieczenia węzłów łączności i ich elementów, itp.

Kierowanie dynamicznie działającym systemem łączności dywizji w okresie prowadzenia walki polega na: utrzymywaniu wysokiego stanu moralno-politycznego oraz zdolności bojowej pododdziałów łączności i ciągłym jej odtwarzaniu; ciągłym zbieraniu i opracowywaniu informacji o sytuacji taktycznej i łączności oraz ich analizę; podejmowaniu decyzji i planowaniu działań w działającym systemie łączności, wynikających z aktualnej sytuacji bojowej, podejmowanych przez dowódcę dywizji w trakcie realizacji zadania bojowego, stanu sił i środków /elementów systemu/ łączności oraz ich rozmieszczenia w terenie; stawianiu zadań /w formie zarządzeń bojowych łączności i zarządzeń łączności sztabu dywizji/ dowódcy batalionu łączności i szefom łączności oddziałów i sąsiedzialnych pododdziałów w zakresie funkcjonowania /pracy/ systemu łączności, w tym szczególnie przemieszczania, rozwijania, pracy i zwijania węzłów łączności stanowisk dowodzenia i pojedynczych sąsiedzialnych elementów systemu łączności w toku walki; systematycznej kontroli pracy systemu i pododdziałów łączności oraz wykorzystywania środków i urządzeń łączności.

przez użytkownikó^w na stanowiskach dowodzenia, a także podległych oddziałach /pododdziałach/.

Kierowanie łącznością /systemem łączności/ dywizji w walce jest więc także zespołem przedsięwzięć i czynności o charakterze informacyjnym, analityczno-twórczym i organizatorsko-kontrolnym mającym na celu optymalne zaspokojenie potrzeb dowodzenia w zakresie przepływu informacji w niezwykle złożonej i dynamicznej sytuacji pola walki. Ich zakres jest jednak różny i zależy od wielu czynników, w tym szczególnie od zaistniałej sytuacji. Jeżeli sytuacja taktyczna rozwija się zgodnie z decyzją dowódcy dywizji, a działanie systemu łączności jest zgodne z planem łączności, to w kierowaniu w zdecydowanej mierze przeważa działalność informacyjna i organizatorsko-kontrolna. /podobnie jak w bieżącym kierowaniu systemem łączności w okresie przygotowania walki/. Kiedy natomiast zmienia się radykalnie sytuacja taktyczna /szczególnie na niekorzyść walczącej dywizji/ lub dywizja otrzymuje nowe zadania, a także powstają duże straty w siłach i środkach łączności, to wtedy wzrasta znacząco zakres działalności analityczno-twórczej, która w swej ogólnej postaci zbliżona jest do tego typu działalności prowadzonej podczas organizacyjno-technicznego przygotowania systemu łączności dywizji. Odbywa się jednak przeważnie w warunkach skrajnie ograniczonego czasu, a przeprowadzana ocena zaistniałej sytuacji pod względem łączności jest w większości przypadków czynnikiem wystarczającym do podjęcia decyzji, przekazania zadań wykonawcom oraz skorygowania planu łączności.

Wydrukowano w 5 egz.

Egz. nr 1-3 - Hyeł Wojakowa

Egz. nr 4-5 - BN ASG WP

Wykonał: ppłk MAZURKIEWICZ /ASG t.13357/

Druk. U. 5. dnia 1986.12.15

Nr k. masz. 106/KTWŁącz.

W

